

Europeiska unionens officiella tidning

C 166

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiosjätte årgången

12 juni 2013

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

II Meddelanden

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska kommissionen

2013/C 166/01

Meddelande från kommissionen om den tillgängliga kvantiteten för delperioden september 2013 inom vissa kvoter som öppnats av Europeiska unionen för produkter inom rissektorn 1

III Förberedande akter

Europeiska centralbanken

2013/C 166/02

Europeiska centralbankens yttrande av den 17 maj 2013 om ett direktivförslag om förhindrande av att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism samt ett förslag till förordning om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel (CON/2013/32) 2

SV

Pris:
3 EUR

(forts. på nästa sida)

IV *Upplysningar*

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska kommissionen

2013/C 166/03	Eurons växelkurs	6
---------------	------------------------	---

V *Yttranden*

FÖRFARANDE FÖR GENOMFÖRANDE AV KONKURRENSPOLITIKEN

Europeiska kommissionen

2013/C 166/04	Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende COMP/M.6951 – Bain Capital/FTE) – Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande ⁽¹⁾	7
---------------	---	---

ÖVRIGA AKTER

Europeiska kommissionen

2013/C 166/05	Offentliggörande av en ansökan i enlighet med artikel 50.2 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel	8
---------------	--	---

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

II

(Meddelanden)

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Meddelande från kommissionen om den tillgängliga kvantiteten för delperioden september 2013 inom vissa kvoter som öppnats av Europeiska unionen för produkter inom rissektorn

(2013/C 166/01)

Genom kommissionens förordning (EU) nr 1274/2009 öppnades tullkvoter för import av ris med ursprung i de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT) ⁽¹⁾. Inga ansökningar om importlicens har lämnats in under de första sju dagarna i maj 2013 för kvoterna med löpnummer 09.4189 och 09.4190.

I enlighet med artikel 7.4 andra meningen i kommissionens förordning (EG) nr 1301/2006 ⁽²⁾ ska de kvantiteter som inte omfattas av någon ansökan föras över till följande delperiod.

I enlighet med artikel 1.5 andra stycket i kommissionens förordning (EU) nr 1274/2009 ska kommissionen före den 25:e dagen i den sista månaden i en given delperiod meddela de kvantiteter som är tillgängliga för följande delperiod.

I bilagan till detta meddelande fastställs därför den totala tillgängliga kvantiteten för delperioden september 2013 inom kvoterna med löpnummer 09.4189 och 09.4190 enligt förordning (EU) nr 1274/2009.

⁽¹⁾ EUT L 344, 23.12.2009, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 238, 1.9.2006, s. 13.

BILAGA

Tillgängliga kvantiteter för följande delperiod enligt förordning (EU) nr 1274/2009

Ursprung	Löpnr	Ansökningar om importlicens som lämnats in för delperioden maj 2013	Total tillgänglig kvantitet för delperioden september 2013 (i kg)
Nederländska Antillerna och Aruba	09.4189	⁽¹⁾	25 000 000
Minst utvecklade ULT	09.4190	⁽¹⁾	10 000 000

⁽¹⁾ Ej tillämpning av någon tilldelningskoefficient för denna delperiod: Ingen licensansökan har översänts till kommissionen.

III

(Förberedande akter)

EUROPEISKA CENTRALBANKEN

EUROPEISKA CENTRALBANKENS YTTRANDE

av den 17 maj 2013

om ett direktivförslag om förhindrande av att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism samt ett förslag till förordning om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel

(CON/2013/32)

(2013/C 166/02)

Inledning och rättslig grund

Den 27 februari 2013 mottog Europeiska centralbanken (ECB) en begäran från Europeiska unionens råd om ett yttrande över ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om förhindrande av att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism (nedan kallat *direktivförslaget*) ⁽¹⁾. Den 28 februari 2013 mottog ECB ännu en begäran från rådet, denna gång om ett yttrande över ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel (nedan kallat *förslaget till förordning*) ⁽²⁾ (nedan tillsammans kallade *förslagen till unionsinstrument*). ECB mottog även en begäran från Europaparlamentet om ett yttrande över förslagen till unionsinstrument, den 2 april 2013 över direktivförslaget respektive den 3 april 2013 över förslaget till förordning.

ECB:s behörighet att avge ett yttrande grundas på artiklarna 127.4 och 282.5 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt eftersom förslagen till unionsinstrument innehåller bestämmelser som faller inom ECB:s behörighetsområde. Utöver detta grundas ECB:s behörighet att avge ett yttrande på artiklarna 127.2, 127.5 och 128.1 i fördraget samt på artiklarna 16–18 och 21–23 i stadgan för Europeiska centralbanks-systemet och Europeiska centralbanken, eftersom förslagen till unionsinstrument innehåller bestämmelser som berör vissa av Europeiska centralbankssystemets uppgifter. I enlighet med artikel 17.5 första meningen i arbetsordningen för Europeiska centralbanken har detta yttrande därför antagits av ECB-rådet.

1. Förslagen till unionsinstrument – syfte och innehåll**1.1 Direktivförslaget**

Direktivförslaget syftar till att uppdatera och ändra unionens regelverk för att bekämpa penningtvätt och förhindra finansiering av terrorism med avseende på de revideringar som nyligen har gjorts av tillämpliga internationella standarder, nämligen rekommendationerna från arbetsgruppen för finansiella åtgärder (Financial Action Task Force, FATF), som antogs i februari 2012 ⁽³⁾, samt med avseende på ett flertal rapporter och bedömningar från Europeiska kommissionen i fråga om tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella

⁽¹⁾ COM(2013) 45 final.

⁽²⁾ COM(2013) 44 final.

⁽³⁾ *International Standards on Combating Money Laundering and the Financing of Terrorism & Proliferation — the FATF Recommendations*, Paris, 16 februari 2012, finns på FATF:s webbplats <http://www.fatf-gafi.org>

systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism⁽¹⁾. När direktivförslaget har antagits kommer det att upphäva och ersätta direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG av den 1 augusti 2006 om tillämpningsföreskrifter för direktiv 2005/60/EG⁽²⁾.

I direktivförslaget tillämpas en mer riskbaserad metod i fråga om åtgärder⁽³⁾ för att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism. Genom förslaget stärks kraven på "kundkontroll"⁽⁴⁾ så att vissa kategorier av kunder och transaktioner⁽⁵⁾ inte längre undantas från de krav som gäller för förenklad kundkontroll och så att "de ansvariga enheterna"⁽⁶⁾ i fortsättningen måste bedöma risknivån innan de beslutar om en kundkontroll ska utföras eller ej. Inom två år efter det att direktivförslaget har trätt i kraft ska de europeiska tillsynsmyndigheterna⁽⁷⁾ också lämna ett gemensamt yttrande om riskerna för att penningtvätt och finansiering av terrorism påverkar den inre marknaden, medan medlemsstaterna ska utarbeta och underhålla uppdaterade nationella riskbedömningar för att kartlägga de områden där det behövs en förbättrad kundkontroll⁽⁸⁾. Genom direktivförslaget utökas också tillämpningsområdet för unionens regelverk för att bekämpa penningtvätt, framför allt genom att tröskelvärdet för handlares kontantbetalningar från kunder i fråga om mycket värdefulla varor sänks från 15 000 EUR till 7 500 EUR.

Genom direktivförslaget höjs nivån på den kundkontroll som ska utföras i fråga om "personer i politiskt utsatt ställning"⁽⁹⁾, framför allt genom att det ställs krav på att det ska utföras en förbättrad kundkontroll⁽¹⁰⁾ av dessa personer och av deras familjemedlemmar och medarbetare. Personer i politiskt utsatt ställning ska nu inte omfatta enbart "utländska" personer utan även "inhemska" personer med viktiga offentliga funktioner⁽¹¹⁾.

I direktivförslaget föreskrivs skärpta och mer väldefinierade regler och förfaranden för att identifiera de faktiska ägarna⁽¹²⁾ till företagsenheter eller andra juridiska enheter och stiftelser, även om definitionen av faktiskt ägande förblir oförändrad. Utöver detta kommer det att krävas att företagsenheter eller andra juridiska enheter och stiftelser ska föra register över de faktiska ägarnas identitet. Genom direktivförslaget införs också vissa förändringar i kraven på registerhållning när det gäller kundkontroll och transaktioner samt de ansvariga enheternas interna politik och interna förfaranden, i en strävan att uppnå en balans mellan att å ena sidan underlätta stabila kontroller för att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism och å andra sidan iakttäta dataskyddslagstiftningens principer och de registrerades rättigheter.

Genom direktivförslaget stärks också samarbetet mellan medlemsstaternas finansunderrättelseenheter som har till uppgift att fungera som nationella kontaktpunkter för att motta, analysera och till behöriga myndigheter sprida rapporter om misstänkt penningtvätt eller finansiering av terrorism.

(1) EUT L 309, 25.11.2005, s. 15.

(2) Kommissionens direktiv 2006/70/EG av den 1 augusti 2006 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG med avseende på definitionen av person i politiskt utsatt ställning, samt tekniska kriterier för att kunna tillämpa lägre krav på kundkontroll och göra undantag på grund av finansiell verksamhet som drivs tillfälligt eller i mycket begränsad omfattning (EUT L 214, 4.8.2006, s. 29).

(3) Enligt direktivförslaget ska ansvariga enheter bland annat utföra kundkontroll, föra register, genomföra interna kontroller samt lämna rapporter om misstänkta transaktioner med avseende på penningtvätt och finansiering av terrorism.

(4) Se kapitel II avsnitt 1 och 2 i artiklarna 9–15 i direktivförslaget.

(5) Exempelvis kunder som är reglerade företag, t.ex. kredit- och finansinstitut som är etablerade i unionen samt företag som är noterade på reglerade offentliga värdepappersmarknader.

(6) Se artikel 2.1 i direktivförslaget där det anges vilka "ansvariga enheter" som direktivförslaget ska omfatta, och då framför allt kredit- och finansinstitut, enligt närmare definition.

(7) De europeiska tillsynsmyndigheterna omfattar Europeiska bankmyndigheten (EBA), Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa) och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma).

(8) Se artiklarna 16–23 i direktivförslaget.

(9) Se definitionerna i artikel 3.7 samt skyldigheterna för dessa personer enligt artikel 11 och artiklarna 18–22 i direktivförslaget.

(10) Se artiklarna 16–23 i direktivförslaget.

(11) Se artikel 3.7 b i direktivförslaget. Med "inhemsk" avses i detta sammanhang att personen i politiskt utsatt ställning har anförtratts viktiga offentliga funktioner av en av unionens medlemsstater och med "utländsk" att personen i politiskt utsatt ställning har anförtratts sådana funktioner av ett tredjeland.

(12) Se artiklarna 3.5, 29 och 30 i direktivförslaget.

I direktivförslaget läggs det slutligen också större vikt vid lagföring och påföljder än i tidigare direktiv. Medlemsstaterna ska se till att företag kan hållas ansvariga för överträdelse av regler om penningtvätt och finansiering av terrorism, och de behöriga myndigheterna får vidta lämpliga åtgärder och administrativa påföljder vid sådana överträdelse. Vilka typer av administrativa påföljder som kan tillämpas fastställs i direktivförslaget.

1.2 Förslaget till förordning

Förslaget till förordning är nära kopplat till att direktivförslagets mål uppnås. Det är av största vikt att finansinstituten rapporterar adekvata, korrekta och aktuella uppgifter om de överföringar av medel som de genomför för sina kunders räkning, så att de behöriga myndigheterna kan bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism på ett effektivt sätt.

Förslaget till förordning ⁽¹⁾ syftar till att skärpa de nuvarande rättsliga skyldigheterna med avseende på penningtvätt och finansiering av terrorism när det gäller överföringar av medel och betalningsleverantörer med tanke på de internationella standarder som nu är under utveckling ⁽²⁾. Syftet är framför allt att förbättra spårbarheten för betalningar genom att införa krav på att betalningsleverantörerna ska se till att överföringar av medel åtföljs av uppgifter även om betalningsmottagaren till de berörda myndigheterna. Det ska därför införas ett krav på att betalningsleverantörer ska genomföra en identitetskontroll av betalningsmottagare med ursprung utanför unionen för belopp över 1 000 EUR ⁽³⁾. Detta kommer att innebära att betalningsleverantörer ska inrätta riskbaserade förfaranden för att avgöra när de ska verkställa, avvisa eller avbryta överföringar av medel samt att de ska registerhålla uppgifter om betalningar i fem år. I förslaget till förordning klargörs också att dessa krav ska omfatta kredit- och betalkort, mobiltelefoner och annan elektronisk utrustning, om de används för att överföra medel.

2. Allmänna kommentarer

ECB välkomnar förslagen till unionsinstrument. ECB är mycket positiv till ett EU-regelverk som säkerställer att medlemsstaternas och unionens inhemska institut har effektiva verktyg för att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism, och framför allt för att förhindra att det finansiella systemet missbrukas av personer som tvättar pengar eller finansierar terrorism och av deras medbrottslingar. ECB anser att förslagen till unionsinstrument på ett korrekt och effektivt sätt åtgärdar de konstaterade bristerna i unionens nuvarande regelverk samt uppdaterar detta med hänsyn till de hot mot unionen och dess finansiella system som har konstaterats uppstå till följd av penningtvätt och finansiering av terrorism samt med hänsyn till de framväxande internationella standarderna för hur dessa hot ska hanteras. ECB anser också att förslagen till unionsinstrument kommer att leda till att de tillämpliga reglerna för medlemsstaterna blir tydligare och mer överensstämmande, t.ex. inom viktiga områden som kundkontroll och faktiskt ägande.

3. Specifika kommentarer

3.1 När det gäller direktivförslaget noterar ECB att den rättsliga grunden är artikel 114 i fördraget och att förslagets syfte följaktligen är att tillnärma de relevanta nationella bestämmelserna samt att minimera inkonsekvenser mellan unionens medlemsstater. Medlemsstaterna får därför besluta att ytterligare sänka de tröskelvärden som anges i direktivförslaget när det gäller tillämpningen av deras skyldigheter eller att vidta ännu strängare åtgärder ⁽⁴⁾. När det gäller t.ex. transaktioner som uppgår till minst 7 500 EUR mellan handlare med mycket värdefulla varor och icke-företagskunder ⁽⁵⁾, förefaller det som om artikel 5 i direktivförslaget skulle innebära att medlemsstaterna kan välja att vidta ännu strängare åtgärder än att bara kräva att handlaren ska fullgöra sina skyldigheter när det gäller kundkontroll, rapportering och andra relevanta skyldigheter enligt direktivförslaget. Varje sådan åtgärd bör noggrant vägas mot den förväntade offentliga nyttan.

⁽¹⁾ Förslaget till förordning kommer att upphäva Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1781/2006 av den 15 november 2006 om information om betalaren som skall åtfölja överföringar av medel (EUT L 345, 8.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ I huvudsak FATF-rekommendation 16 om ökad transparens för gränsöverskridande elektroniska överföringar.

⁽³⁾ Se artikel 7 i förslaget till förordning.

⁽⁴⁾ Se artikel 5 i direktivförslaget där det föreskrivs att medlemsstaterna får införa eller behålla strängare regler på det område som omfattas av direktivförslaget för att förebygga penningtvätt och finansiering av terrorism.

⁽⁵⁾ Se artikel 10 c i direktivförslaget.

- 3.2 ECB noterar visserligen definitionen av "betalningsleverantör" i artikel 2.5 i förslaget till förordning, men noterar även att enligt skäl 8 i förslaget till förordning och skäl 35 i direktivförslaget är det inte unionslagstiftarnas avsikt att inbegripa "personer som enbart tillhandahåller kredit- eller finansinstitut meddelanden om överföring av tillgångar eller andra former av stödsystem för detta ändamål eller clearing- och avvecklingssystem", exempelvis TARGET2-systemet som drivs av ECB, i förordningens tillämpningsområde. ECB stöder detta synsätt och understryker hur viktigt det är att bibehålla detta undantag för att fortsatt väl fungerande betalningssystem ska kunna upprätthållas i Europa. Att införa ett sådant krav på leverantörer av clearing- och avvecklingssystem skulle kunna leda till stora problem och förseningar när det gäller hanteringen av betalningar mellan banker och andra betalningsleverantörer. Detta skulle i sin tur kunna få allvarliga konsekvenser för bankernas likviditetsplanering och i sista hand även för finansmarknadernas smidiga funktion. Av detta skäl samt för att garantera rätts-säkerhet och transparens rekommenderar ECB att detta undantag anges i artikeldelen i förslagen till unionsinstrument och inte i skälen. Dessutom bör det noggrant övervägas om andra relaterade unions-rättsakter där samma metod och formulering nu tillämpas för denna typ av undantag ⁽¹⁾ bör följa denna rekommendation.
- 3.3 Vidare noterar ECB att flera av de begrepp som definieras i artikel 2 i förslaget till förordning även definieras i andra unionsrättsakter som har ett nära samband med förslaget till förordning, t.ex. Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 om betaltjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiven 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG och 2006/48/EG samt upphävande av direktiv 97/5/EG ⁽²⁾ (nedan kallat *betaltjänstdirektivet*), Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 924/2009 av den 16 september 2009 om gränsöverskridande betalningar i gemenskapen och om upphävande av förordning (EG) nr 2560/2001 ⁽³⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 260/2012 av den 14 mars 2012 om antagande av tekniska och affärsmässiga krav för betalningar och autogireringar i euro och om ändring av förordning (EG) nr 924/2009 ⁽⁴⁾. Eftersom det skulle leda till ökad överensstämmelse och underlätta förståelsen av unionsrättsakterna i deras helhet om de fastställda definitionerna används, föreslår ECB att artikel 2 i förslaget till förordningen ändras där så är lämpligt, dvs. i följande fall:
- Definitionerna av "betalare" och "betalningsmottagare" bör anpassas till definitionerna av dessa begrepp i betaltjänstdirektivet.
 - "Betalningsleverantör" är ett begrepp som upprättas genom betaltjänstdirektivet och där begränsas till sex olika kategorier av leverantörer av de tjänster som anges i betaltjänstdirektivet. I förslaget till förordning bör därför definitionen av detta begrepp innehålla en hänvisning till betaltjänstdirektivet.
 - I definitionen av "överföring av medel från person till person" bör det klargöras att det rör sig om en transaktion mellan två fysiska personer, som båda agerar i egenskap av privatpersoner utanför sin företags-, affärs- eller yrkesverksamhet.

Detta yttrande kommer att offentliggöras på ECB:s webbplats.

Utfärdat i Frankfurt am Main den 17 maj 2013.

Mario DRAGHI
ECB:s ordförande

⁽¹⁾ Se rådets förordning (EU) nr 267/2012 av den 23 mars 2012 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning (EU) nr 961/2010 (EUT L 88, 24.3.2012, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 319, 5.12.2007, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 266, 9.10.2009, s. 11.

⁽⁴⁾ EUT L 94, 30.3.2012, s. 22.

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Eurons växelkurs ⁽¹⁾

11 juni 2013

(2013/C 166/03)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs		
USD	US-dollar	1,3273	AUD	australisk dollar	1,4206
JPY	japansk yen	128,60	CAD	kanadensisk dollar	1,3594
DKK	dansk krona	7,4575	HKD	Hongkongdollar	10,3057
GBP	pund sterling	0,85390	NZD	nyzeeländsk dollar	1,7080
SEK	svensk krona	8,7454	SGD	singaporiensk dollar	1,6723
CHF	schweizisk franc	1,2305	KRW	sydkoreansk won	1 503,51
ISK	isländsk krona		ZAR	sydafrikansk rand	13,6365
NOK	norsk krona	7,6860	CNY	kinesisk yuan renminbi	8,1410
BGN	bulgarisk lev	1,9558	HRK	kroatisk kuna	7,4988
CZK	tjeckisk koruna	25,613	IDR	indonesisk rupiah	13 038,61
HUF	ungersk forint	299,71	MYR	malaysisk ringgit	4,1883
LTL	litauisk litas	3,4528	PHP	filippinsk peso	57,209
LVL	lettisk lats	0,7020	RUB	rysk rubel	43,1010
PLN	polsk zloty	4,2789	THB	thailändsk baht	41,133
RON	rumänsk leu	4,5113	BRL	brasiliansk real	2,8642
TRY	turkisk lira	2,5172	MXN	mexikansk peso	17,2549
			INR	indisk rupie	77,5210

⁽¹⁾ Källa: Referensväxelkurs offentliggjord av Europeiska centralbanken.

V

(Yttranden)

FÖRFARANDE FÖR GENOMFÖRANDE AV KONKURRENSPOLITIKEN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Förhandsanmälan av en koncentration

(Ärende COMP/M.6951 – Bain Capital/FTE)

Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande

(Text av betydelse för EES)

(2013/C 166/04)

1. Kommissionen mottog den 5 juni 2013 en anmälan om en föreslagen koncentration enligt artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽¹⁾, genom vilken företaget Bain Capital Europe Fund III, L.P, som ingår i Bain Capital Investors, LLC.(nedan kallat *Bain Capital*, USA) på det sätt som avses i artikel 3.1 b i EG:s koncentrationsförordning förvärvar fullständig kontroll över företaget FTE Verwaltungs GmbH (nedan kallat *FTE*, Tyskland) genom förvärv av aktier.
2. De berörda företagen bedriver följande affärsverksamhet:
 - Bain Capital: Riskkapitalbolag som är verksamt i hela världen inom flertalet näringsgrenar, bland annat inom it, hälso- och sjukvård, detaljhandel och konsumentprodukter, kommunikation, kemikalier, finanssektorn samt industrisektorn (tillverkning),
 - FTE: Tillverkningsföretag som är verksamt i hela världen inom utveckling, produktion och försäljning av hydrauliska kopplings- och bromssystem och komponenter till dessa.
3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda koncentrationen kan omfattas av EG:s koncentrationsförordning, dock med det förbehållet att ett slutligt beslut i denna fråga fattas senare. Det bör noteras att detta ärende kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande, i enlighet med kommissionens tillkännagivande om ett förenklat förfarande för handläggning av vissa koncentrationer enligt EG:s koncentrationsförordning ⁽²⁾.
4. Kommissionen uppmanar berörda tredje parter att till den lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna ska ha kommit in till kommissionen senast tio dagar efter detta offentliggörande. Synpunkterna kan sändas till kommissionen per fax (+32 22964301), per e-post till COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu eller per post, med angivande av referens COMP/M.6951 – Bain Capital/FTE, till

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens
Registratorskontoret "Företagskoncentrationer och -fusioner"
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1 (EG:s koncentrationsförordning).

⁽²⁾ EUT C 56, 5.3.2005, s. 32 (Tillkännagivande om ett förenklat förfarande).

ÖVRIGA AKTER

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Offentliggörande av en ansökan i enlighet med artikel 50.2 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel

(2013/C 166/05)

Genom detta offentliggörande tillgodoses den rätt att göra invändningar som fastställs i artikel 51 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 ⁽¹⁾.

SAMMANFATTANDE DOKUMENT

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 510/2006**om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel ⁽²⁾****"STAKLIŠKĖS"****EG-nr: LT-PGI-0005-0819-27.07.2010****SGB (X) SUB ()****1. Beteckning**

"Stakliškės"

2. Medlemsstat eller tredjeland

Litauen

3. Beskrivning av jordbruksprodukten eller livsmedlet**3.1 Produkttyp**

Klass 1.8. Övriga produkter i bilaga I till fördraget (kryddor etc.).

3.2 Beskrivning av den produkt för vilken beteckningen i (1) är tillämplig

Mjödet "Stakliškės" är en klar, bärnstensfärgad alkoholdryck som framställs på traditionellt sätt genom naturlig jäsnings av mjödmust tillsammans med växtbaserade tillsatser (humle, lindblom och enbär). Honungens samt örternas och kryddornas sammansättning ger drycken dess karakteristiska tydliga honungssmak med en lätt sötsur smak och en pikant arom. All etanol i mjödet uppnås genom naturlig jäsnings. Inget socker eller andra sötningsmedel, färgämnen, smaktillsatser eller konserveringsmedel används vid framställningen av mjödet, och styrkan korrigeras inte genom tillsats av etanol.

Fysikalisk-kemiska egenskaper hos mjödet "Stakliškės":

— etanolhalt – 12 ± 1 % volymprocent,— sockerhalt – 160 ± 8 g/dm³,— titrerbara syror, uttryckta som citronsyra – $7 \pm 0,5$ g/dm³,— totalmängd extrakt – 180 ± 8 g/dm³,⁽¹⁾ EUT L 343, 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ EUT L 93, 31.3.2006, s. 12. Ersatt av förordning (EU) nr 1151/2012.

- flyktiga syror, uttryckta som ättiksyra – högst 1,5 g/dm³,
- järnhalten får inte överstiga 10 mg/dm³,
- den totala svaveldioxid- och sulfithalten får inte överstiga 200 mg/dm³.

3.3 Råvaror (endast för bearbetade produkter)

Råvaror:

- vatten,
- naturlig honung som uppfyller följande krav:
 - reducerande sockerhalt (summan av fruktos och glukos): minst 60 g/100 g,
 - sackaroshalt: högst 5 g/100 g,
 - vattenhalt: högst 20 %,
 - diastasaktivitet (Schade-skala): minst 8,
- bryggerijäst för underjäsning till en koncentration av upp till 5 % av musten,
- örter/kryddor (3,5 g/liter):
 - humle,
 - lindblom,
 - enbär.

Mjödet "Stakliškės" framställs genom att man blandar viktjämnt lika delar av honung och vatten, dvs. en del honung till en del vatten.

3.4 Foder (endast för produkter av animaliskt ursprung)

—

3.5 Särskilda steg i produktionsprocessen som måste äga rum i det avgränsade geografiska området

- I. Upplösning av honungen, dekantering av den flytande honungen och avlägsnande av eventuellt skum och orenheter.
- II. Avkokning av humle och övriga örter/kryddor; avsvälning, silning och dosering av avkoket.
- III. Pumpning av den flytande honungen, erforderlig mängd vatten och avkoket i ett pastöriseringskärl. Pastörisering av mjödmusten.
- IV. Pumpning och avsvälning av mjödmusten.
- V. Jäsning av mjödmusten.
- VI. Klarning av mjödet.
- VII. Mogning av mjödet i minst nio månader.
- VIII. Filtrering och flasksättning av mjödet.

3.6 Särskilda regler för skivning, rivning, förpackning etc.

Mjödet "Stakliškės" måste flasksättas i glas- eller keramikbehållare eller andra souvenirbehållare i olika former och storlekar omedelbart efter mogning och filtrering, eftersom exponering för luft under transport eller mellanlagring orsakar risk för oxidering vilket påverkar detta mjöds specifika organoleptiska egenskaper negativt. Exponering för luft möjliggör dessutom förorening av ättiksyrabakterier eller andra mikroorganismer, vilket leder till jäsning som är skadlig för produkten.

3.7 Särskilda regler för märkning

—

4. Kort beskrivning av det geografiska området

Det geografiska området utgörs av den borgerliga församlingen Stakliškės.

5. Samband med det geografiska området

5.1 Specifika uppgifter om det geografiska området

Den geografiska beteckningen "Stakliškės" består av namnet på staden där mjödet framställs, som ligger i en dal omgiven av berg och skog. Platsen är gynnsam för biodling och produktion av övriga råvaror som används för att framställa mjöd, eftersom 60 procent av området utgörs av jordbruksmark medan 23 procent är skog och 17 procent är täckt av vatten eller används för andra ändamål.

Historia

Namnet på staden Stakliškės nämndes första gången 1375 i Tyska ordens krönikor och härrör från ordet "Stokielyšek". Det berättas att några herrar hamnade i gräl under en jakt om vem som kunde dricka 100 glas mjöd. En herre drack dem alla och ropade "Stokielyšek" ("hundra glas") i ren häpnad, och därefter kom platsen att kallas Stokielyček, eller Stakliškės.

Den tidigaste specifika skriftliga informationen om mjödkonsumtion i balternas land finns i berättelsen om Wulfstans resa och härrör från omkring 890. Denna resenär och köpman besökte länderna längs Östersjöns kust och fick på så sätt med egna ögon se överflödet av honung och att honungen användes för att framställa en dryck. Kungar och adelsmän drack stonmjölk, medan fattiga människor och slavar drack mjöd. Balterna bryggde inte överjäst öl, eftersom det fanns gott om mjöd. I början av 1300-talet skrev Peter av Dusburg, krönikör av Tyska orden, att litauernas förfäder drack vanligt vatten, honungsvin – kallat mjöd – och stonmjölk, men att de aldrig drack det ovgit.

Mjödet blev en sorts legend och försök gjordes att återuppliva det i början av 1900-talet. Det var dock först efter andra världskriget som processingenjören Aleksandras Sinkevičius från Stakliškės mjöderi företog sig att återskapa receptet för ett mjöd som historiskt (från 1400- till 1700-talet) hade framställts av vildhonung och olika örter och kryddor samt återuppliva produktionen av ett traditionellt, naturligt, alkoholfritt mjöd som vid den tidpunkten inte längre framställdes varken i Litauen eller i omgivande länder.

I den tidens sociala system genomgick Aleksandras Sinkevičius många svårigheter innan han lyckades få en licens att framställa mjöd år 1957. Den 8 september 1958 kokades de första 700 litrarna mjödmust upp i det gamla kokrummet på Stakliškės-bryggeriet. Från den dagen började mjödet "Stakliškės" framställas industriellt. Emellertid, som Aivaras Ragauskas skrev i sin bok *Aleksandras Sinkevičius (1908–1989). Trečdalis gyvenimo paskirto lietuviškam midui* (Aleksandras Sinkevičius (1908–1989). Ett tredjedels liv vigt åt litauiskt mjöd) (Vilnius, 2008), "Det var svårt att genomföra planerna. Till exempel var produktionsplanen år 1964 bara genomförd till 91 procent. Eftersom relevant produktionsbas och laboratorium saknades var det inte lätt att säkerställa att mjödets kvalitet var jämn, särskilt när många människor inte visste bättre." Följaktligen gjorde mjödproduktionen stora förluster under 1963. Det var först den 12 januari 1967, efter en lång justeringsprocess för receptet, andelen örter och kryddor samt produktionsprocessen, som Aleksandras Sinkevičius skrev följande till den allmänna åklagaren Viktoras Galinaitis och andra statstjänstemän i skrivelse nr 24 LTSR (Stakliškės mjödproduktionsarkiv): "Under extremt primitiva förhållanden har jag framställt produkter som inte kan framställas vid mekaniska anläggningar, varför de håller hög kvalitet."

Den 18 januari 1967 utarbetades den första tekniska manualen för framställning av detta mjöd med en beskrivning av råvaror och hela mjödframställningsprocessen, och 1968 utarbetades specifikationerna som dagens "Stakliškės"-mjöd fortfarande följer.

"Stakliškės"-mjödets rykte bekräftas av en ständigt ökande efterfrågan, där 60 000 liter "Stakliškės"-mjöd producerades 1977 och 80 000 liter 1978. År 1989 exporterades de första partierna av mjödet till Förenade kungariket och USA, och det exporteras nu till Polen, Belgien, Lettland, Kina, Israel och andra länder.

Än i denna dag garanterar "Stakliškės"-mjödets traditionella framställningsmetod och de yrkeskunskaper som förs vidare från generation till generation av producenter i detta geografiska område äktheten i denna länge mognade dryck med subtil smak och arom. Ett bevis för detta är det faktum att Litauens kulinariska arvsfond beviljade "Stakliškės"-mjödet status som kulinariskt arv 2002 och bekräftade att det är framställt av traditionella ingredienser med hjälp av traditionella tekniker, liksom det faktum att

jordbruksministeriet tilldelade mjödet ett kulturarvsproduktintyg 2012, och därmed bekräftade att "Stakliškės"-mjödet är en traditionell produkt vars produktenskaper, sammansättning och framställningsmetod är uråldriga, autentiska och traditionella.

5.2 Specifika uppgifter om produkten

"Stakliškės"-mjödet får sin karakteristiska tydliga honungssmak, med en lätt sötsur smak och en pikant arom, från det balanserade förhållandet mellan socker och syra och den traditionella framställningsmetoden, dvs. den långa naturliga jäsningsen (upp till 90 dagar), den långa mogningsstiden (minst nio månader) och det traditionella receptet, enligt vilket mjödet framställs enbart med hjälp av naturlig honung samt örter och kryddor (humle, lindblom och enbär). "Stakliškės"-mjödet skiljer sig från de mjödtyper som framställs i omkringliggande länder genom att etanolhalten uppnås helt genom naturlig fermentering och inte korrigeras genom tillsats av etanol, och att honungen inte kan ersättas med socker, motsvarande sötningsmedel eller honungsdestillat.

Produktens särdrag och rykte bekräftas i en undersökning som utfördes 2007 av marknadsanalys- och forskningsgruppen UAB RAIT, som visade att "Stakliškės"-mjödet skiljer sig från andra drycker av samma typ genom sin höga kvalitet (bekräftad av 70 procent av de som svarade), goda smak (bekräftad av 59 procent av de som svarade) och mycket tilltalande arom (bekräftad av 51 procent av de som svarade). Andra kvaliteter som ofta tillskrevs denna dryck var: stark smak (nämndes av 39 procent av de som svarade), attraktiv förpackning (nämndes av 36 procent av de som svarade), avsedd för äldre personer (nämndes av 36 procent av de som svarade) och dyr dryck (nämndes av 40 procent av de som svarade).

5.3 Orsakssamband mellan det geografiska området och produktens kvalitet eller egenskaper (för SUB) eller en viss kvalitet, ett visst anseende eller en viss annan egenskap som kan hänföras till produkten (för SGB)

Den skyddade geografiska beteckningen för "Stakliškės"-mjödet baseras på historien bakom produkten med de egenskaper som anges i punkt 5.2, folkets traditionella förmåga att bevara de specifika inslagen i dess framställning och dess rykte.

"Stakliškės"-mjödet har fått sitt rykte eftersom det är en traditionell produkt. I boken *Lietuviškas midus* (Litauiskt mjöd) (Kaunas 1969), som publicerades 1969 beskrevs "Stakliškės"-mjödet som "en typ av karakteristisk nationell dryck som framställdes för länge sedan. Det är en inte särskilt stark, lätt syrlig men mycket väldoftande och utsökt vitaminrik dryck som fått sitt namn efter staden där den litauiska mjödproduktionen har sitt centrum. Drycken har en klar bärnstensfärg. När den hälls upp i ett glas tycks den avge den väldoftande parfymen av en blomsteräng."

"Stakliškės"-mjödets rykte illustreras av guldmedaljen det vann på den internationella AgroBalt'98-utställningen och diplomtet det tilldelades på Degustalit, en avsmakning av litauiska livsmedelsprodukter och drycker som år 2004 anordnades av Litauens jordbruks- och livsmedelsproduktstillsynsmyndighet, som utnämnde detta mjöd till den godaste drycken.

Uppskattningen av "Stakliškės"-mjödet samt dess popularitet bekräftas av artiklar som regelbundet dyker upp i regional och nationell press samt i informationspublikationer och på internet: "Stakliškių midus" (Stakliškės-mjöd) (*Mūsų sodai*, 1964, nr 5), "Kur Stakliškių auksas ir sidabras" (Var är Stakliškės guld och silver?) (*Švyturys*, 1968, nr 24), "Stakliškių midus" (Stakliškės-mjöd) (*Laisvė*, 25 november 1983), "Metai, kaip lietuviškas midus" (Ett år som litauiskt mjöd) (*Kooperatininkas*, 1988, nr 9), "Stakliškės" (*Šiaurės Atėnai*, 2003, nr 646), "AgroBalt: pirmoji lietuviškų maisto produktų ir gėrimų degustacija" (AgroBalt: den första avsmakningen av litauiska livsmedelsprodukter och drycker) (*Elta*, 9 juni 2004), "„Ida Basar“ Europos Parlamente išlaikė pirmąjį lietuviškų vaišių egzaminą" ("Ida Basar" klarar första testet för litauiska delikatesser i Europaparlamentet) (menu.lt, 11 oktober 2004), "„Lietuviškas midus“ degtinės gaminti nesirengia" (Lietuviškas midus är inte på väg att börja producera vodka) (BNS, 14 april 2006).

Litauer associerar namnet på staden Stakliškės endast till denna dryck. "Stakliškės"-mjödet hade en roll i bevarandet av den litauiska identiteten under Sovjettiden, och är idag en utmärkt "ambassadör" för Litauen utomlands. Det representerar Litauen – när en souvenir eller present ska väljas från Litauen väljs alltid denna dryck, tillsammans med bärnsten eller *šakotis* (en traditionell litauisk kaka). UAB Lietuviškas midus har sedan 2011 lett guide turer där besökarna får veta mer om den uråldriga mjödframställningsmetoden och har möjlighet att smaka på och bedöma denna dryck och många

andra drycker. Besökarna tycker mest om "Stakliškės"-mjödet på grund av dess smak och namn, som de associerar med platsen de har besökt. År 2011 var besökarantalet 1 040 personer, och 2012 nådde antalet redan cirka 1 800 personer, vilket även det bekräftar "Stakliškės"-mjödets rykte.

Hänvisning till offentliggörandet av specifikationen

(Artikel 5.7 i förordning (EG) nr 510/2006 ⁽³⁾)

http://www.zum.lt/l.php?tmpl_into=middle&tmpl_id=2702

⁽³⁾ Se fotnot 2.

PRENUMERATIONSPRISER 2013 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 420 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	910 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	100 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV